Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (devátého senátu)

12. září 2018 *

„Veřejná služba – Smluvní zaměstnanci – Přijímání – Interní výběrové řízení – Vytvoření rezervního seznamu k přijetí na místa asistentů – Podmínka pro přijetí týkající se funkční skupiny, do níž je uchazeč zařazen v den uzávěrky pro podání přihlášek – Nepřipuštění k účasti na testech v rámci výběrového řízení“

Ve věci T-79/17,

**Alain Schoonjans**, smluvní zaměstnanec Evropské služby pro vnější činnost s bydlištěm v Bruselu (Belgie), zastoupený S. Orlandim a T. Martinem, advokáty,

žalobce,

proti

**Evropské komisi**, zastoupené G. Berscheidem a L. Radu Bouyon, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh založený na článku 270 SFEU znějící zaprvé na zrušení rozhodnutí výběrové komise interního výběrového řízení COM/02/AST/16 (AST 2), kterým byla odmítnuta přihláška žalobce do výběrového řízení, a zadruhé na náhradu újmy, která mu údajně vznikla,

TRIBUNÁL (devátý senát),

ve složení S. Gervasoni, předseda, K. Kowalik-Bańczyk a C. Mac Eochaidh (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: M. Marescaux, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 19. ledna 2018,

vydává tento

* Jednací jazyk: francouzština.

## Rozsudek

### Skutečnosti předcházející sporu

1 Žalobce, Alain Schoonjans, pracoval v Evropské komisi v době od 1. prosince 2010 do 30. listopadu 2013 jako smluvní zaměstnanec ve funkční skupině III, v době od 1. do 31. prosince 2013 jako dočasný zaměstnanec, v době od 1. ledna 2014 do 15. září 2015 znovu jako smluvní zaměstnanec ve funkční skupině III, a konečně v době od 16. září 2015 do 31. prosince 2016 jako smluvní zaměstnanec ve funkční skupině IV.

2 Dne 9. února 2016 zveřejnila Komise oznámení o interních výběrových řízeních na základě testů za účelem vytvoření rezervního seznamu pro přijetí administrativních pracovníků platové třídy 2 (AST/SC 2), asistentů platové třídy 2 (AST 2) a administrátorů platové třídy 6 (AD 6) (dále jen „oznámení o výběrovém řízení“). Tato tři výběrová řízená byla označena takto: COM/01/AST-SC/16 (AST/SC 2) – Administrativní pracovníci, COM/02/AST/16 (AST 2) – Asistenti, a COM/03/AD/16 (AD 6) – Administrátoři.

3 V hlavě III, nadepsané „Způsobilost“, stanovil čl. 2.1 písm. c) oznámení o výběrovém řízení, pokud jde o administrativní status uchazečů, následující:

„[Máte odslouženo] minimálně šest měsíců před datem uzávěrky pro podání elektronických přihlášek ve funkční skupině, která je vyžadována podle hlavy III.2.2 pro výběrové řízení, do kterého jste se přihlásili, nebo jste odsloužili celé výše uvedené období šesti měsíců nebo jeho část ve vyšší funkční skupině.

Pro výpočet požadovaného období šesti měsíců se zohledňují následující období: ‚činná‘ služba, ‚volno pro výkon vojenské služby‘, ‚rodičovská dovolená nebo dovolená z rodinných důvodů‘, ‚dočasné přidělení ve služebním zájmu‘, nebo ‚přidělení na žádost“ (během prvních šesti měsíců přidělení na žádost) ve smyslu článků 37 a následujících služebního řádu [úředníků Evropské unie].“

4 V téže hlavě stanovil čl. 2.2 oznámení o výběrovém řízení, pokud jde o funkční skupiny a třídy uchazečů, následující:

„Ke dni uzávěrky pro podání elektronických přihlášek musíte patřit do následující funkční skupiny:

Pro účely COM/01/AST-SC/16 (AST/SC 2) musíte být úředník nebo dočasný zaměstnanec AST/SC nebo smluvní zaměstnanec ve funkční skupině FGII.

Pro účely COM/02/AST/16 (AST 2) musíte být úředník nebo dočasný zaměstnanec AST nebo smluvní zaměstnanec ve funkční skupině FG III.

Pro účely COM/03/AD/16 (AD 6) musíte být úředník nebo dočasný zaměstnanec AD nebo smluvní zaměstnanec ve funkční skupině FG IV.“

5 V blíže neurčený den se žalobce přihlásil do interního výběrového řízení COM/02/AST/16 (AST 2).

6 Dne 11. dubna 2016 výběrová komise interního výběrového řízení COM/02/AST/16 (AST 2) informovala žalobce o svém rozhodnutí, kterým odmítla jeho přihlášku (dále jen „napadené rozhodnutí“), jelikož nesplňoval podmínku stanovenou v oznámení o výběrovém řízení, která vyžaduje, aby byl uchazeč v den uzávěrky pro podání přihlášek do výběrového řízení zařazen ve funkční skupině III (dále jen „sporná podmínka“).

7 Dne 11. července 2016 podal žalobce proti napadenému rozhodnutí stížnost.

8 Orgán oprávněný ke jmenování zamítl jeho stížnost rozhodnutím ze dne 27. října 2016, které bylo žalobci doručeno téhož dne.

## Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

9 Návrhem došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 6. února 2017 podal žalobce projednávanou žalobu.

10 Dopisem ze dne 14. února 2017 žalobce navrhl, aby byla tato věc v souladu s článkem 68 jednacího řádu Tribunálu spojena s věcmi T-55/17, Healy v. Komise, a T-73/17, RS v. Komise, z důvodu, že spolu souvisejí.

11 Dopisem ze dne 15. února 2017 byla Komise vyzvána, aby předložila vyjádření k případnému spojení této věci s věcmi T-55/17, Healy v. Komise, a T-73/17, RS v. Komise.

12 Dne 5. dubna 2017 předložila Komise svou žalobní odpověď.

13 Dopisem ze dne 18. května 2017 žalobce uvedl, že se vzdává práva předložit repliku.

14 Dopisem ze dne 30. května 2017 žalobce požádal o konání jednání.

15 Rozhodnutím ze dne 14. listopadu 2017 předseda devátého senátu Tribunálu rozhodl, že projednávaná věc nebude spojena s věcmi T-55/17, Healy v. Komise, a T-73/17, RS v. Komise.

16 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 19. ledna 2018.

17 Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené rozhodnutí;

– uložil Komisi, aby mu uhradila částku 5 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy, kterou údajně utrpěl;

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

18 Komise navrhuje, aby Tribunál:

– žalobu zamítl,

– uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

## Právní otázky

### *K návrhovým žádáním směřujícím ke zrušení*

*Argumenty účastníků řízení*

19 Na podporu svých návrhových žádání směřujících proti napadenému rozhodnutí vznáší žalobce námitku protiprávnosti sporné podmínky, jelikož je v rozporu s čl. 82 odst. 7 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie (dále jen „PŘOZ“) a čl. 27 prvním pododstavcem služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“).

20 Žalobce má za to, že znění čl. 82 odst. 7 druhé věty PŘOZ je jednoznačné a neponechává Komisi žádný prostor pro uvážení, jelikož stanoví, že se smluvní zaměstnanci ve funkční skupině IV mohou účastnit výběrových řízení mimo jiné pro platové třídy AST 1 až AST 4.

21 Oznámení o výběrovém řízení přitom v projednávaném případě stanovilo, že výběrového řízení pro platovou třídu AST 2 se mohou zúčastnit pouze smluvní zaměstnanci ve funkční skupině III. Komise tudíž podle názoru žalobce porušila čl. 82 odst. 7 druhou větu PŘOZ, a z toho důvodu, jelikož je třeba považovat uvedené oznámení za protiprávní, musí být podle názoru žalobce napadené rozhodnutí zrušeno.

22 Žalobce má dále za to, že i za předpokladu, že by sporná podmínka byla v souladu s čl. 82 odst. 7 PŘOZ, je podle jeho názoru v rozporu s čl. 27 prvním pododstavcem služebního řádu, jelikož neodůvodněně a v každém případě nepřiměřeným způsobem omezuje rozsah přijímaných uchazečů.

23 Komise argumentaci žalobce zpochybňuje.

*Závěry Tribunálu*

24 Podle čl. 27 prvního pododstavce služebního řádu:

„Přijímání se řídí potřebou orgánu zajistit si služby úředníků s nejvyšší úrovní způsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti, vybraných na co nejširším zeměpisném základě ze státních příslušníků členských států Unie. Žádné pracovní místo nesmí být vyhrazeno státním příslušníkům určitého členského státu.“

25 Článek 29 odst. 1 čtvrtý pododstavec služebního řádu stanoví:

„Při zachování zásady, že naprostá většina úředníků je přijímána na základě otevřených výběrových řízení, může orgán oprávněný ke jmenování odchylně od písm. d) a pouze ve výjimečných případech rozhodnout o organizaci vnitřního výběrového řízení otevřeného také pro smluvní zaměstnance definovan[é] v článcích 3a a 3b pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie. Pokud jde o tuto možnost, podléhá tato kategorie zaměstnanců omezením stanoveným v čl. 82 odst. 7 [PŘOZ] a s ohledem na úkoly, které mohou smluvní zaměstnanci vykonávat.“

26 Na prvním místě je třeba připomenout zásady vymezené judikaturou týkající se podmínek a pravidel pro organizaci výběrového řízení.

27 Zaprvé základním úkolem oznámení o výběrovém řízení je informovat účastníky co možná nejpřesněji o povaze předpokladů požadovaných pro obsazení pracovního místa, aby měli možnost posoudit, zda pro ně podání žádosti o pracovní místo připadá v úvahu (viz rozsudek ze dne 31. ledna 2006, Giulietti v. Komise, T-293/03, EU:T:2006:37, bod 63 a citovaná judikatura).

28 Zadruhé má orgán v tomto ohledu širokou posuzovací pravomoc při určování kritérií, pokud jde o schopnosti požadované pro obsazovaná pracovní místa, a podmínek a podrobných pravidel pro organizaci výběrového řízení v souladu s těmito kritérii a v zájmu služby (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 9. října 2008, Chetcuti v. Komise, C-16/07 P, EU:C:2008:549, body 76 a 77 a citovaná judikatura; ze dne 31. ledna 2006, Giulietti v. Komise, T-293/03, EU:T:2006:37, bod 63 a citovaná judikatura, a ze dne 13. prosince 2006, Heus v. Komise, T-173/05, EU:T:2006:392, bod 36 a citovaná judikatura).

29 Výkon posuzovací pravomoci, která přísluší orgánům v oblasti organizace výběrových řízení, zejména pokud jde o stanovení podmínek pro připuštění, však musí být slučitelný s kogentními ustanoveními čl. 27 prvního pododstavce a čl. 29 odst. 1 služebního řádu. Článek 27 první pododstavec služebního řádu kogentním způsobem vymezuje cíl jakéhokoli přijímání a čl. 29 odst. 1 služebního řádu stanoví rámec pro postupy, které je třeba dodržovat za účelem obsazování volných míst. Tuto pravomoc je

proto třeba vždy vykonávat v závislosti na požadavcích obsazovaných pracovních míst a obecně na zájmu služby (viz rozsudek ze dne 13. prosince 2006, Heus v. Komise, T-173/05, EU:T:2006:392, bod 37 a citovaná judikatura; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 17. listopadu 2009, Di Prospero v. Komise, F-99/08, EU:F:2009:153, body 28 a 29 a citovaná judikatura).

30 Pokud jde konkrétně o podmínky omezující přihlášení uchazečů do výběrového řízení, ačkoliv je pravda, že mohou zúžit možnosti orgánu přijmout nejlepší uchazeče ve smyslu čl. 27 prvního pododstavce služebního řádu, nevyplývá z toho však, že každá podmínka obsahující takové omezení je v rozporu s výše uvedeným článkem. Posuzovací pravomoc administrativy při organizování výběrových řízení a obecně zájem služby umožňují orgánu, aby stanovil podmínky, jaké uzná za vhodné a jaké sice omezují přístup uchazečů do výběrového řízení, a tedy zákonitě omezují počet přihlášených uchazečů, avšak nepředstavují nebezpečí, že dojde k ohrožení cíle, kterým je zajistit přihlášení uchazečů s nejvyšší úrovní způsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti ve smyslu čl. 27 prvního pododstavce služebního řádu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. listopadu 2009, Di Prospero v. Komise, F-99/08, EU:F:2009:153, bod 30).

31 V tomto ohledu a jak tvrdí Komise, judikatura již shledala, že neexistuje žádná povinnost připustit do interního výběrového řízení v rámci orgánu všechny osoby nacházející se v jeho službě. Taková povinnost by totiž ohrožovala širokou posuzovací pravomoc přiznanou tomuto orgánu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 9. října 2008, Chetcuti v. Komise, C-16/07 P, EU:C:2008:549, body 70 až 76, a ze dne 24. září 2009, Brown v. Komise, F-37/05, EU:F:2009:121, bod 68). Smluvním zaměstnancům a úředníkům orgánu tudíž nemůže být přiznáno absolutní právo účastnit se interního výběrového řízení v rámci daného orgánu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 6. března 1997, de Kerros a Kohn-Berge v. Komise, T-40/96 a T-55/96, EU:T:1997:28, bod 39, a ze dne 8. listopadu 2006, Chetcuti v. Komise, T-357/04, EU:T:2006:339, bod 42).

32 Platí tedy, že pouze podmínky omezující přístup uchazečů do výběrového řízení, které s sebou nesou riziko, že dojde k ohrožení cíle, kterým je zajistit přihlášení uchazečů s nejvyšší úrovní způsobilosti, jsou v rozporu s čl. 27 prvním pododstavcem služebního řádu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 6. března 1997, de Kerros a Kohn-Berge v. Komise, T-40/96 a T-55/96, EU:T:1997:28, bod 40, a ze dne 17. listopadu 2009, Di Prospero v. Komise, F-99/08, EU:F:2009:153, bod 32).

33 Zatřetí je třeba připomenout, že s ohledem na širokou posuzovací pravomoc, která je v této oblasti orgánům přiznána, se přezkum ze strany Tribunálu ohledně dodržování podmínky týkající se zájmu služby musí omezit na to, zda orgán postupoval v přiměřených mezích, k nimž nelze vyslovit výhrady, a zda nepoužil svoji posuzovací pravomoc zjevně nesprávným způsobem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. června 2015, Z v. Soudní dvůr, T-88/13 P, EU:T:2015:393, bod 106).

34 Na druhém místě je třeba určit působnost čl. 82 odst. 7 první a druhé věty PŘOZ.

35 Článek 82 odst. 7 první věta PŘOZ stanoví, že smluvní zaměstnanci ve funkční skupině II, III a IV se mohou zúčastnit interních výběrových řízení, pouze pokud pracují v institucích déle než tři roky. Článek 82 odst. 7 druhá věta PŘOZ mimo jiné upřesňuje, že smluvní zaměstnanci ve funkční skupině III se mohou účastnit pouze výběrových řízení pro platové třídy AST 1 a AST 2 a že smluvní zaměstnanci ve funkční skupině IV se mohou účastnit pouze výběrových řízení pro platové třídy AST 1 až AST 4 nebo AD 5 a AD 6.

36 Pokud jde o čl. 82 odst. 7 první větu PŘOZ Tribunál rozhodl rozsudkem z dnešního dne, Healy v. Komise (T-55/17), že orgán, který se rozhodl, že výjimečně zorganizuje interní výběrové řízení otevřené také pro smluvní zaměstnance ve funkčních skupinách II až IV, je povinen dodržet minimální dobu tří let trvání služebního poměru stanovenou tímto ustanovením. Je však zcela na tomto orgánu, aby s ohledem na svou širokou posuzovací pravomoc a při dodržení kogentních ustanovení upravených v čl. 27 prvním pododstavci a čl. 29 odst. 1 služebního řádu stanovil pro některá pracovní místa nebo některé funkční skupiny přísnější podmínky, které budou zejména

vyžadovat vyšší počet odsloužených let, než je minimální počet podle čl. 82 odst. 7 první věty PŘOZ (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek Soudního dvora ze dne 13. července 1989, Jaenicke Cendoya v. Komise, 108/88, EU:C:1989:325, bod 24).

37 Pokud jde o čl. 82 odst. 7 druhou větu PŘOZ, je třeba mít za to, že smluvní zaměstnanci ve funkční skupině IV, jako je žalobce, v zásadě mají oprávnění od normotvůrce Evropské unie účastnit se výběrových řízení pro platové třídy AST 1 až AST 4 nebo AD 5 a AD 6.

38 K tomuto závěru je třeba dospět s ohledem na rozdílnost výrazů použitých unijním normotvůrcem v první a ve druhé větě čl. 82 odst. 7 PŘOZ. V první větě unijní normotvůrce uvádí, že dotyční smluvní zaměstnanci [„peuvent être autorisés“] „lze povolit“– „podrá autorizarse“ ve španělském jazyce, „kann […] erteilt werden“ v německém jazyce, „may be authorised“ v anglickém jazyce, „possono essere autorizzati“ v italském jazyce, „może być upoważniony“ v polském jazyce a „podem ser autorizados“ v portugalském jazyce – účast v interních výběrových řízeních, pokud pracují v institucích přinejmenším tři roky. Naproti tomu druhá věta tohoto čl. 82 odst. 7 nezmiňuje žádné povolení. Tato druhá věta naopak opravňuje smluvní zaměstnance ve funkční skupině IV k účasti ve výběrových řízeních pro platové třídy AST 1 až AST 4 nebo AD 5 a AD 6, aniž však rozšiřuje toto právo na výběrová řízení pro ostatní platové třídy. V tomto ohledu, i když je francouzské znění formulováno negativně – „ne peuvent prendre part qu’aux concours“ [mohou se zúčastnit pouze výběrových řízení] – stejná myšlenka je vyjádřena pozitivně v jiných jazykových verzích: „sólo tendrán acceso“ ve španělštině, „haben Zugang […] nur für“ v německém jazyce, „may have access only“ v anglickém jazyce, „possono partecipare unicamente“ v italském jazyce, „może mieć dostęp jedynie“ v polském jazyce a „apenas podem ter acesso“ v portugalském jazyce.

39 Ze znění dvou prvních vět čl. 82 odst. 7 PŘOZ vyplývá, že orgán může výjimečně organizovat interní výběrové řízení otevřené také pro smluvní zaměstnance pracující v institucích přinejmenším tři roky. Pokud však tento orgán rozhodne o otevření interního výběrového řízení pro smluvní zaměstnance, kteří splňují tuto podmínku odsloužených let, je povinen dodržovat oprávnění přiznané uvedeným zaměstnancům unijním normotvůrcem, a tudíž je povinen umožnit uvedeným zaměstnancům ve funkční skupině IV, aby se zúčastnili výběrových řízení pro platové třídy AST 1 až AST 4 nebo AD 5 a AD 6, která se uvedený orgán rozhodl zorganizovat.

40 V rámci těchto omezení stanovených unijním normotvůrcem a s ohledem na svoji širokou posuzovací pravomoc však může dotyčný orgán, jak tvrdí Komise a v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 28 výše, omezit přístup smluvních zaměstnanců ve funkční skupině IV do výběrových řízení pro platové třídy AST 1 až AST 4 nebo AD 5 a AD 6 tím, že stanoví další kritéria způsobilosti, jejichž splnění bude vyžadováno pro obsazovaná pracovní místa nebo v zájmu služby.

41 V projednávaném případě je zjevné, že sporná podmínka vylučuje z účasti všechny smluvní zaměstnance ve funkční skupině IV pro výběrové řízení COM/02/AST/16 (AST 2), i když splňují ostatní podmínky stanovené v oznámení o výběrovém řízení. Komise tak porušila čl. 82 odst. 7 druhou větou PŘOZ, která uvedené zaměstnance výslovně opravňuje k účasti na výběrových řízeních pro platové třídy AST 2.

42 Komise však v žalobní odpovědi tvrdí, že sporná podmínka je v souladu s čl. 27 prvním pododstavcem a článkem 29 služebního řádu. Komise má v podstatě za to, že uvedená podmínka přímo souvisí se zájmem služby, jehož cílem je získat vysoce kvalifikované pracovníky, schopné okamžitě plnit úkoly. Úkoly a povinnosti, které mají plnit zaměstnanci ve funkční skupině III, a úkoly a povinnosti zaměstnanců ve funkční skupině IV se totiž podle Komise liší od úkolů a povinností úředníků v platových třídách AST a AD, jak o tom podle Komise svědčí příloha I oddíl A služebního řádu a článek 80 PŘOZ.

43 Tato argumentace však nemůže být přijata, jelikož v podstatě vylučuje všechny smluvní zaměstnance ve funkční skupině IV, i ty, kteří dříve vykonávali, jakožto zaměstnanci ve funkční skupině III, úkoly srovnatelné s těmi, které jsou vykonávány na obsazovaných místech, a to pouze proto, že by byli považováni za nadměrně kvalifikované pro pracovní místa platové třídy AST 2.

44 Již totiž bylo rozhodnuto, že odmítnutí přihlášky podané do výběrového řízení pouze z toho důvodu, že je uchazeč nadměrně kvalifikován, je překážkou cíli, který byl závazným způsob přiřazen každému postupu přijímání úředníka nebo zaměstnance podle čl. 27 prvního pododstavce služebního řádu, a sice zajistit si služby osob s co nejvyšší úrovní způsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti. Takové odmítnutí je naopak přípustné, pokud orgán uvádí důkazy, které umožňují dovodit, že by tato nadměrná kvalifikace bránila dotčeným uchazečům v plnění úkolů spojených s obsazovanými pracovními místy nebo že by měla negativní dopad na kvalitu práce dotyčných osob, jejich výkonnost nebo jejich motivaci (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. února 1999, Jiménez v. OHIM, T-200/97, EU:T:1999:26, body 47 až 49; viz rovněž, obdobně, rozsudek ze dne 28. března 1996, Noonan v. Komise, T-60/92, EU:T:1996:44, body 38 až 44).

45 Komise zdůrazňuje, že úkoly a míra odpovědnosti smluvních zaměstnanců ve funkční skupině III nejsou stejné jako úkoly a míra odpovědnosti smluvních zaměstnanců ve funkční skupině IV a že totéž platí i pro platové třídy ve funkčních skupinách AST a AD.

46 Komise dále tvrdí, že v případě smluvních zaměstnanců odpovídá funkční skupina III platovým třídám AST 1 a AST 2 pro úředníky a že funkční skupina IV odpovídá platové třídě AD pro úředníky.

47 Komise na základě tohoto dvojího předpokladu a s ohledem na potřebu zajistit si služby úředníků schopných neprodleně plnit úkoly vyvozuje, že smluvní zaměstnanci ve funkční skupině III se mohli zúčastnit pouze interního výběrového řízení COM/02/AST/16 (AST 2) a že smluvní zaměstnanci ve funkční skupině IV se mohli zúčastnit pouze interního výběrového řízení COM/03/AD/16 (AD 6).

48 Na rozdíl od zásad připomenutých v bodě 44 výše se tak argumentace Komise neopírá o žádný poznatek, který by mohl prokázat, že nadměrná kvalifikace smluvních zaměstnanců ve funkční skupině IV by mohla mít negativní dopad na kvalitu jejich práce, výkonnost nebo motivaci při výkonu zaměstnání v platové třídě AST 2.

49 Za těchto podmínek Komise použila svou posuzovací pravomoc zjevně nesprávným způsobem, když zakázala zaměstnancům ve funkční skupině IV zúčastnit se interního výběrového řízení COM/02/AST/16 (AST 2).

50 Navíc za předpokladu, že by se smluvní zaměstnanci ve funkční skupině IV nemohli obecně účastnit výběrových řízení na pracovní místa platové třídy AST 2 proto, že tato funkční skupina odpovídá platové třídě AD pro úředníky, by druhá věta čl. 82 odst. 7 PŘOZ byla zbavena užitečného účinku, neboť toto ustanovení právě opravňuje uvedené smluvní zaměstnance k účasti v takových výběrových řízeních.

51 S ohledem na výše uvedené je třeba námitce protiprávnosti sporné podmínky vyhovět, a napadené rozhodnutí proto zrušit.

### *K návrhovým žádáním znějícím na náhradu újmy*

52 Vzhledem k tomu, že zrušení napadeného rozhodnutí není podle žalobce dostatečnou náhradou nemajetkové újmy, kterou údajně utrpěl, navrhuje, aby Tribunál uložil Komisi, aby mu uhradila částku 5 000 EUR. Komise odpovídá, že v případě, že napadené rozhodnutí není stiženo protiprávností, je

třeba tato návrhová žádání, poprvé předložená před Tribunálem, zamítnout. V každém případě, i kdyby bylo toto rozhodnutí protiprávní, k nápravě tvrzené nemajetkové újmy postačuje podle názoru Komise zrušení napadeného rozhodnutí.

53 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury může zrušení aktu stiženého vadou protiprávnosti představovat samo o sobě přiměřené zadostiučinění, které je v zásadě dostatečnou nápravou veškeré nemajetkové újmy, kterou takový akt mohl způsobit (rozsudek ze dne 9. listopadu 2004, Montalto v. Rada, T-116/03, EU:T:2004:325, bod 127; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 9. července 1987, Hochbaum a Rawes v. Komise, 44/85, 77/85, 294/85 a 295/85, EU:C:1987:348, bod 22).

54 Zrušení aktu stiženého protiprávností však nemůže samo o sobě představovat přiměřenou nápravu, pokud napadený akt výslovně obsahuje negativní hodnocení schopností žalobce, které by jej mohlo zranit (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 7. února 1990, Culin v. Komise, C-343/87, EU:C:1990:49, body 27 až 29; ze dne 23. března 2000, Rudolph v. Komise, T-197/98, EU:T:2000:86, bod 98, a ze dne 13. prosince 2005, Cwik v. Komise, T-155/03, T-157/03 a T-331/03, EU:T:2005:447, body 205 a 206) a pokud žalobce prokáže, že utrpěl nemajetkovou újmu oddělitelnou od protiprávnosti zakládající zrušení, která nemůže být tímto zrušením zcela napravena (rozsudky ze dne 6. června 2006, Girardot v. Komise, T-10/02, EU:T:2006:148, bod 131, a ze dne 19. listopadu 2009, Michail v. Komise, T-49/08 P, EU:T:2009:456, bod 88).

55 V projednávané věci žalobce tvrdí, že jeho nemajetková újma vyplývá z neschopnosti Komise nastolit pro něj stejné podmínky, za nichž bylo organizováno výběrové řízení, tak aby bylo zaručeno rovné zacházení se všemi uchazeči a objektivita hodnocení.

56 Je nutno konstatovat, že žalobce jednak Komisi nevytýká žádné negativní hodnocení jeho schopností, které by jej mohlo ranit, a jednak neprokazuje, že utrpěl nemajetkovou újmu oddělitelnou od protiprávnosti zakládající zrušení.

57 Za těchto okolností a podle judikatury připomenuté v bodech 53 a 54 výše má Tribunál za to, že zrušení tohoto aktu představuje dostatečnou a odpovídající náhradu jakékoliv nemajetkové újmy, kterou mohl žalobce utrpět z důvodu protiprávnosti napadeného rozhodnutí. Návrhová žádání směřující k náhradě újmy je tedy třeba zamítnout.

58 Ze všech předchozích úvah vyplývá, že žalobě musí být v rozsahu, v němž směřuje ke zrušení napadeného rozhodnutí, vyhověno a ve zbývající části musí být zamítnuta.

## K nákladům řízení

59 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise neměla v podstatné části ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení v souladu s návrhovými žádáními žalobce.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (devátý senát)

rozhodl takto:

**1) Rozhodnutí výběrové komise interního výběrového řízení COM/02/AST/16 (AST 2) o odmítnutí přihlášky Alaina Schoonjanse do výběrového řízení se zrušuje.**

**2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.**

**3) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Gervasoni Kowalik-Bańczyk Mac Eochaidh

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 12. září 2018.

Podpisy.